

Żądania strony skarżącej

- uznanie decyzji Komisji C(2006)7093/6 z dnia 19 grudnia 2006 r. dotyczącej ściągnięcia wierzytelności nr 3240206544, na podstawie której członkowie europejskiego ugrupowania interesów gospodarczych (EUIG) Euroterroir są traktowani jako dłużnicy solidarni, w ramach projektu nr 93.EU.06.002 dotyczącego inwentaryzacyjnego studium w przedmiocie europejskiego dziedzictwa w odniesieniu do typowych i regionalnych produktów rolnych i produktów spożywczych (produkty domowe), w zakresie w jakim wskazano w niej, że Hoofdproductschap Akkerbouw odpowiada jako dłużnik solidarny za zwrot całej kwoty, która stanowi wierzytelność, za nieistniejącą, a pomocniczo za nieważną;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca występuje przeciwko ściągnięciu wierzytelności od Euroterroir, wskazanej w decyzji Komisji z dnia 14 sierpnia 2000 r. Zaskarżona decyzja powinna zostać uznana, w każdym razie w zakresie w którym stwierdzono w niej, że skarżąca odpowiada jak dłużnik solidarny za zwrot całej kwoty wierzytelności, za nieistniejącą, bowiem dotknięta jest ona szczególnie poważnymi i oczywistymi błędami. Toteż nawet po upływie terminu do wniesienia środka zaskarżenia można stwierdzić, że decyzja nie wywołała żadnych skutków prawnych.

Po pierwsze, zdaniem skarżącej, zachodzi naruszenie rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2137/85 ⁽¹⁾, bowiem nie była ona nigdy członkiem europejskiego ugrupowania interesów gospodarczych (EUIG), toteż jej odpowiedzialność nie może zostać uzasadniona z powołaniem się na członkostwo w EUIG.

Po drugie, naruszone zostało jej prawo do zostania wysłuchanym. Komisja przed wydaniem zaskarżonej decyzji nie umożliwiła jej zajęcia stanowiska i dopiero poprzez przesłanie zaskarżonej decyzji o powiadomiła ją o wierzytelności określonej w decyzji z dnia 14 sierpnia 2000 r.

Po trzecie, naruszona została zasada proporcjonalności. Komisja po upływie sześciu lat od stwierdzenia istnienia wierzytelności skierowała roszczenie przeciwko skarżącej jako dłużnikowi solidarnemu, bez uprzedniego podjęcia odpowiednich środków przeciwko Euroterroir, przeciwko założycielowi Euroterroir, który jest jednocześnie jej zarządzającym, przeciwko Conseil national des Arts Culinaires (CNAC) z Francji lub przeciwko Francji. Ponadto niderlandzki biegły otrzymał za prace inwentaryzacyjne w latach 1994-1995 w ramach projektu od Euroterroir wynagrodzenie w kwocie 13 055 EUR.

Jej zdaniem roszczenie uległo przedawnieniu, bowiem Komisja przesłała Euroterroir odpowiednie zawiadomienie o obciążeniu rachunku w dniu 28 września 2000 r., nie pouczając skarżącą

w odpowiednim czasie, na mocy jakich działań bieg przedawnienia mógłby zostać wstrzymany.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) Nr 2137/85 z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie europejskiego ugrupowania interesów gospodarczych (EUIG) (Dz.U. L 199, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 19 czerwca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Gminie Valbonne

(Sprawa T-238/08)

(2008/C 223/88)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: L. Escobar Guerrero, pełnomocnik i E. Bouttier, adwokat)

Strona pozwana: Gmina Valbonne

Żądania strony skarżącej

- zasądzenie od gminy Valbonne reprezentowanej przez mera na rzecz strony skarżącej kwoty 18 619,39 EUR, odpowiadającej kwocie głównej w wysokości 14 261,29 EUR oraz kwocie 4 358,09 EUR tytułem odsetek za zwłokę do dnia 31 maja 2008 r.,
- zasądzenie od gminy Valbonne kwoty 5 000 EUR w celu pokrycia wydatków związanych z dochodzeniem długu przez skarżącą,
- obciążenie gminy Valbonne kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja zawarła na lata 1998 i 1999 z francuską gminą Valbonne, włoską gminą Fermo i europejskim stowarzyszeniem gospodarczym ARCHI-MED umowę w przedmiocie badań i edukacji dotyczącą projektu wzajemnego nauczania pomiędzy miastem Valbonne i prowincją Di Ascoli Piceno pod nazwą „VALASPI MM 1027”.

Gminy oraz ARCHI-MED zobowiązały się między innymi do przekazania Komisji sprawozdania końcowego. Ponieważ sprawozdanie to nie zostało przekazane po wezwaniu przez Komisję, Komisja stwierdziła, że strony naruszyły zobowiązania wynikające z umowy. W związku z tym Komisja rozwiązała umowę i zażądała zwrotu części wypłaconych przez nią zaliczek wraz z odsetkami.

W związku z niewypłacalnością ARCHI-MED Komisja wnosi o zasądzenie należnych kwot od strony pozwanej, ponieważ strony umowy były solidarnie zobowiązane do wykonania umowy.

Skarga wniesiona w dniu 23 czerwca 2008 r. — Konsum Nord przeciwko Komisji

(Sprawa T-244/08)

(2008/C 223/89)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Konsum Nord ekonomisk förening (Umeå, Sweden)(przedstawiciel: U. Öberg, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2008) final z dnia 30 stycznia 2008 r. w sprawie pomocy państwa ustanowionej przez Szwecję na rzecz Konsum Jämtland ekonomisk förening,
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Decyzją z dnia 30 stycznia 2008 r. w sprawie pomocy państwa nr C 35/2006 (ex NN 37/2006) ustanowionej przez Szwecję na rzecz Konsum Jämtland, która została połączona ze skarżącą w 2006 roku, Komisja stwierdziła, że sprzedaż przez gminę Åre części niezabudowanej działki za kwotę 2 milionów SEK zamiast 6,6 milionów SEK, oferowanej przez jej konkurenta Lidl, stanowi pomoc państwa sprzeczną z art. 87 WE.

Na poparcie swej skargi skarżąca podnosi, że w ramach klasyfikacji prawnej spornej sprzedaży jako pomocy państwa, Komisja dopuściła się szeregu błędów w ocenie, z tego względu, że:

- Komisja nieprawidłowo ustaliła, że sprzedaży dokonano po cenie innej niż rynkowa, co miałoby zatem stanowić korzyść gospodarczą na rzecz Konsum Jämtland,
- Komisja nie uwzględniła okoliczności, że sprzedaż stanowiła element szeregu transakcji dotyczących gruntów, zawartych pomiędzy różnymi stronami, których celem było wykonanie szczegółowego planu dla miasta Åre,
- Komisja błędnie założyła, że oferta konkurenta, którym jest Lidl, była niezgodna z szeregiem przesłanek, i że była wiążąca i wiarygodna, oraz

- Komisja nieprawidłowo zastosowała zasadę prywatnego inwestora w gospodarce rynkowej.

Następnie skarżąca podnosi, że Komisja pominęła swe własne wytyczne zawarte w komunikacie w sprawie elementów pomocy państwa w sprzedaży gruntów i budynków przez władze publiczne⁽¹⁾ oraz naruszyła obowiązek prowadzenia dochodzenia, gdyż nie dokonała badania okoliczności faktycznych.

Wreszcie skarżąca podnosi, że zarzucana pomoc państwa nie zakłóca konkurencji ani nie wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

⁽¹⁾ Dz.U. 1997 C 209, s. 3.

Skarga wniesiona w dniu 20 czerwca 2008 r. — Iranian Tobacco przeciwko OHIM — AD Bulgartabac (TIR 20 FILTER CIGARETTES)

(Sprawa T-245/08)

(2008/C 223/90)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Iranian Tobacco Company (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat M. Beckensträter)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: AD Bulgartabac Holding (Sofia, Bułgaria)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 11 kwietnia 2008 r. w sprawie R 0708/2007-1, doręczonej w dniu 21 kwietnia 2008 r.;
- obciążenie uczestnika postępowania przed OHIM nadającym się do refundacji kosztami, w tym kosztami postępowania głównego obejmującymi koszty poniesione przez stronę pozwaną;
- ewentualnie stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 11 kwietnia 2008 r. oraz decyzji z dnia 7 marca 2007 r. w sprawie 1414C oraz stwierdzenie, że wniosek zgłoszony przez uczestnika postępowania przed OHIM w dniu 8 listopada 2005 r. był niedopuszczalny.